

[Indenrigsministeren.]

ærede Medlems hele højstemte Maade at tage denne Sag paa maa kaldes i høj Grad forloren.

I November Maaned i Fjor kostede Nøddekoks her i København, leveret i Kælder, 3 Kr. 20 Ø. og leveret paa Loft 3 Kr. 35 Ø., Belysningsvæsenets Pris er for Tiden til private for Nøddekoks, leveret i Kælder, 1 Kr. 70 Ø. og paa Loft 1 Kr. 85 Ø., altsaa meget nær ved Halvdelen af Prisen i Fjor. For knuste Koks' Vedkommende havde vi i November i Fjor følgende Priser: leveret i Kælder 3 Kr. 70 Ø., leveret paa Loft 3 Kr. 85 Ø., medens Priserne i November i Aar er: leveret i Kælder 1 Kr. 90 Ø. og paa Loft 2 Kr. 05 Ø., altsaa ligeledes meget nær ved Halvdelen af Priserne i Fjor. Da Købstadkommunerne efter den Opgørelse, jeg har ladet foretage, i Fjor anvendte ca. 800 000 Kr. til Brændsel og i Aar til personlige Tillæg, derunder Brændselsydelse, har over 600 000 Kr., vil man under Hensyn til den Halvering af Prisen, som jeg nu har redegjort for, se, at for det ærede Medlems Forargelse er der ingen Plads, men det er formodentlig en overgemt Rest fra forrige Vinter, som vi nu i Aar har Lejlighed til at nyde godt af her. I Landkommunerne er der mindre til Disposition, som sagt ca. ¼ Mill. Kr., og der vil muligt her og dèr kunne opstaa Vanskeligheder, men paa den anden Side ligger Forholdene anderledes i Landkommunerne paa Grund af Befolkningens Kendskab til og nøje Forbindelse med de gamle, saaledes at jeg ikke tvivler om, at med denne ¼ Mill. Kr. vil man de fleste Steder kunne overvinde Vanskelighederne, og i hvert Tilfælde paa nærværende Tidspunkt er der efter min Opfattelse ingen som helst Plads for den Behandling af denne Sag, som det ærede Medlem gennem det Indlæg, han her har givet, aabenbart synes at ville iværksætte.

Hvad Tiden kan bringe i saa Henseende, kan man naturligvis paa Forhaand ikke vide, men i hvert Tilfælde paa nærværende Tidspunkt vil jeg ikke kunne tilraade, at det af det ærede Medlem stillede Forslag gennemføres, saa meget mindre som jo i kommende Vintre de Beløb, der er til Disposition for Kommunalbestyrelserne i By og paa Land, bliver det dobbelte af de Beløb, der er til Stede i indeværende Vinter, fordi Aldersrenteloven kun kommer til at gælde i Halvdelen af et Finansaar; saa meget mindre Grund er der da til under den nye Lov ganske ubeset at styrte sig ud i en Brændselslovgivning af ganske samme Karakter som den, Rigsdagen har gennemført i de Aar,

hvori den gamle Lov var gældende. Jeg tror, at det ærede Medlem skulde have søgt efter det nye, som dog findes under Solen, og have revideret sin egen Opfattelse og den Maade, paa hvilken denne Sag tages, og navnlig have valgt et Tidspunkt, da han havde Realiteter i Hænde eller muligvis kunde faa det, og ikke møde op her efter god gammel Skik og Vane paa et Tidspunkt, da saadanne Realiteter ikke staa til hans Disposition. Jeg kan derfor ikke tilraade, at man, saaledes som Forholdene endnu ligger, vedtager det Forslag, som det ærede Medlem har fremsat.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Holger Larsen): Den højtærede Indenrigsminister var saa elskværdig at sige, at der intet nyt var i min Tale, det var akkurat; den samme, som man havde hørt Aar efter Aar angaaende denne Sag. Ja, naturligvis, naar Sagen ikke er ændret, naar Forholdene ikke har ændret sig, maa Talen blive den samme. Jeg synes, min Tale var elskværdig, imødekommende overfor den højtærede Indenrigsminister; den burde have været ganske anderledes skarp, skarpt fordømmende, fordi det Nedskæringsforslag var skandaløst. Men maa jeg vende Ordene om og sige til den højtærede Indenrigsminister, at der var saa sandelig heller ikke noget nyt i hans Tale, den var saa hovent afvisende, som den altid har været, naar Talen var om de gamle. Men det generer mig ikke, for den højtærede Indenrigsminister har jo tidligere i denne Sag sat sig op paa den høje Hest og har saa, inden der var gaaet en Maaned, maattet kravle til Korset og gaa med til at vedtage Brændselshjælp til de gamle. Det er da ogsaa ganske urigtigt, naar den højtærede Minister protesterer imod, at Nedskæringen har været brutal, og navnlig peger paa de enligstillede. Den højtærede Minister ved jo saa udmærket godt, at i de Kommuner, hvor man benytter hans Fortolkning af de 25 pCts. Tillæg, har de enligstillede faaet et Nedslag, og kun i de Kommuner, hvor man ikke har givet de 25 pCt. til de enligstillede, har de faaet nogle ganske faa Kroners Forbedring, ikke meget, for samtidig faldt deres Dyrtidshjælp og Forskelsghjælp bort.

Naar saa den højtærede Indenrigsminister henviser til, at det er jo betydelige Beløb, Kommunerne disponerer over efter den nye Lov, og som de vil kunne bruge til at give Brændsel for, saa lægger jeg Mærke til, at den højtærede Minister stadig bruger Ordet „foreløbig“. Der synes ogsaa at foresvæve den højtærede Indenrigsminister noget om, at disse Midler alligevel ikke er saa